

Από την επομένη των εκλογών, οι ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, με επικεφαλής τη Γερμανία, κλιμακώνουν τις απροκάλυπτες επεμβάσεις, πιέσεις και εκβιασμούς, για πλήρη ευθυγράμμιση των νέων διαχειριστών της κυβερνητικής εξουσίας ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ στο μονόδρομο της ιμπεριαλιστικής υποταγής, προστάζοντας την απαρέγκλιτη εφαρμογή των αντιδραστικών, αντιλαϊκών μέτρων των μνημονίων και την πιστή τήρηση των «δεσμεύσεων».

Τώρα, μπροστά στην έκτακτη συνεδρίαση του Γιούρογκρουπ, τη Σύνοδο Κορυφής των κρατών της ΕΕ και του G20, οι εκβιασμοί κορυφώνονται από τους ευρωπαίους και αμερικανούς ιμπεριαλιστές και παίρνουν τη μορφή ιμπεριαλιστικού τελεσίγραφου για την άνευ όρων υποταγή και εφαρμογή των «συμφωνηθέντων», χωρίς καμιά χαλάρωση και παρέκκλιση, καθιστώντας σαφές πως η όποια ελληνική κυβέρνηση οφείλει να αποδέχεται τον ασφυκτικό έλεγχο και επιτήρηση των ιμπεριαλιστών-δανειστών και να λογοδοτεί μόνο σε αυτούς.

Επιβεβαιώνεται, για άλλη μια φορά, πως μέσα στα πλαίσια της ΕΕ, η συνέχιση της αντιλαϊκής επίθεσης, τα αλλεπάλληλα αντεργατικά μέτρα, η υπαγωγή κάτω από τον ασφυκτικό ιμπεριαλιστικό έλεγχο και επιτήρηση, είναι μονόδρομος. Η μορφή, μόνο, και το περιτύλιγμα μπορεί να εξεταστούν. Μπορεί, όπως φαίνεται, να αντικατασταθούν οι λαομίσητες λέξεις –μνημόνιο, τρόικα, κλπ- από κάποιες νέες που σκαρφίζονται –όπως συμβόλαιο, εθνικό πρόγραμμα- για να διατηρηθεί αλώβητο το αντιλαϊκό τους περιεχόμενο.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εμφανίζεται υπέρμαχος των λαϊκών συμφερόντων, παριστάνει το σκληρό διαπραγματευτή, και επιδίδεται σε μια ασύστολη δημαγωγία και σε ένα λαθρεμπόριο ελπίδας, κατακλύζοντας με αυταπάτες το λαό πως θα βάλει –τάχα- τέλος στη βάρβαρη πολιτική των μνημονίων, «πείθοντας» τους ευρωπαίους «εταίρους και συμμάχους» της να αλλάξουν την πολιτική που εφαρμόζουν δια πυρός και σιδήρου.

Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου εμφανίζεται σαν ο εκφραστής των συμφερόντων του εργαζόμενου λαού που ήρθε να τον λυτρώσει από τη μνημονιακή πολιτική, ο Τσίπρας δίνει, διαρκώς, όρκους πίστης στην ΕΕ και το ευρώ, αποκηρύσσει κάθε «μονομερή ενέργεια», διαβεβαιώνει πως «οι κανόνες της ΕΕ μας δεσμεύουν, θα τους σεβαστούμε», υπερθεματίζει για την ανάγκη νέων αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, ενώ ο υπουργός Οικονομικών δηλώνει, προκλητικά, πως συμφωνεί με το 60 έως 70% των μεταρρυθμίσεων, αυτών –δηλαδή- που έχουν επιβάλει την πιο σκληρή οικονομική εκμετάλλευση και πολιτική καταπίεση του λαού, την πιο απροκάλυπτη μορφή ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας στη χώρα, εδώ και μια πενταετία.

Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πέρα από τα επικοινωνιακά τεχνάσματα και το θόρυβο που ξεσηκώνει για τις «μάχες» που δίνει στο εξωτερικό και τη δήθεν ασυμβίβαστη στάση της, αυτό που αποζητά από τους «εταίρους και συμμάχους» της είναι κάποιες μικροπαραχωρήσεις και μικροβελτιώσεις των προηγούμενων μνημονίων, που θα τη διευκολύνουν να εμφανίσει ένα ρετουσαρισμένο μνημόνιο σαν ένα «αμοιβαία επωφελή συμβιβασμό», καρπό «σκληρής διαπραγματεύσεως ισότιμων συνομιλητών».

Όμως, οι ξένοι δυνάστες, προς το παρόν, δεν φαίνονται διατεθειμένοι να δώσουν ούτε το ελάχιστο. Καμιά διευκόλυνση δεν κάνουν στους νέους διαχειριστές της αστικής εξουσίας. Απαιτούν πλήρη ευθυγράμμιση, υποταγή και συνθηκολόγηση. Οι επόμενες μέρες και βδομάδες θα είναι αποκαλυπτικές για τις θέσεις και τη στάση των πολιτικών δυνάμεων και την πορεία των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα.

Αυτό που προέχει, στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες, για το προοδευτικό, δημοκρατικό και αριστερό κίνημα είναι να στηριχθεί στις δικές του δυνάμεις, να αποτινάξει τη ρεφορμιστική κηδεμονία και το πέλαγος των αυταπατών που σκορπά ο ΣΥΡΙΖΑ, να απορρίψει τη σοσιαλδημοκρατική πολιτική που έρχεται -με αριστερά εύσημα και αριστερό περιτύλιγμα- να εξωραΐσει και να νομιμοποιήσει, στη συνείδηση του λαού, την ιμπεριαλιστική ΕΕ και τα αντεργατικά μέτρα. Να αναπτύξει τη δράση του πέρα και ανεξάρτητα από φιλοκυβερνητικές συγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις που αποπλίζουν το κίνημα από τους πραγματικούς αντιιμπεριαλιστικούς στόχους πάλης, το μετατρέπουν σε αριστερό απολογητή της ΕΕ, και αξιοποιούνται από την κυβέρνηση σα στήριγμα για την επίτευξη ενός αντιδραστικού συμβιβασμού υποταγής στα συμφέροντα των ξένων και ντόπιων κυρίαρχων δυνάμεων.

Στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες απροκάλυπτων ιμπεριαλιστικών εκβιασμών και υπαγορεύσεων, πρέπει -πρώτα απ' όλα- ο λαός να ορθώσει το ανάστημά του, να δυναμώσει την πάλη του για να αποκρούσει τις επιθέσεις και τα ιμπεριαλιστικά τελεσίγραφα, για την ανατροπή των μνημονίων υποδούλωσης, την ανατροπή των αντεργατικών μέτρων που πέρασαν και την απόκρουση αυτών που έρχονται, τη σταθερή διεκδίκηση και επανακατάκτηση των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων που καταργήθηκαν, σε σύνδεση με τα γενικότερα αιτήματα πάλης για την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, την απαλλαγή από τα δεσμά της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας και το γκρέμισμα του αντιδραστικού καθεστώτος της ντόπιας πλουτοκρατικής ολιγαρχίας.